

N:o 39.

Af Herr **J. Jonasson** i Rasselbygd: *Om förändring af 59 § och upphäfvande af 60 § Utsökningslagen.*

Uti 59 och 60 §§ utsökningslagen af den 10 Augusti 1877 är stadgadt, att, förr än utmätningsmannen hos gäldenären för fordran som i 54 § afses får göra utmätning, måste utmätningsmannen bevisligen underrätta gäldenären, att utmätning för fordran är sökt. Detta medför en onödig tidsutdrägt med utmätningsätgården, och under hvilken tid gäldenären kan bereda sig tillfälle att undansnilla sina tillgångar, till förlust för fordringsegaren, förr än utmätningen sålunda hinner att förrättas.

Alltså nödgas utmätningsförrättaren, förr än utmätning får ske, att genom stämmingsmän meddela gäldenären upplysning om den der efter blifvande utmätningen, hvilken kostnad gäldenären måste betala, och som i de flesta fall uppgår till tio kronor och derutöfver. Denna delgifning, förr än utmätning får ske, är alltså ett onödigt besvär för utmätningsmannen, och kan förorsaka förlust för fordringsegaren, samt är ej obetydlig kostnad för gäldenären. Och då här endast är fråga om sådana fordringar, hvarom omförmäles i 54 §, som grunda sig på dom eller utslag, skiljomannadom, så ock der fordran är på skuldebref eller annat fordringsbevis grundad, så vet nog gäldenären förut, utan vidare upplysning, att han är dömd till att betala, och om han det ej fullgör, kan han utan vidare underrättelse derom veta, att derfor hos honom kommer att ske utmätning.

Med stöd af hvad jag sålunda anført vågar jag vördsamt föreslå och hemställa, att Riksdagen täcktes för sin del besluta,

att 59 § måtte erhålla följande förändrade lydelse:

Bih. till Riksd. Prot. 1881. 1 Saml. 2 Afđ. 2 Band. 6 Häft.

Nu är gäldenären ej tillstädes, då utmätningssmannen sig infinner att verkställa utmätning för fordran, som i 54 § afses; eller är anledning att gäldenären håller sig undan eller rest bort, förty att han väntar

 som anträffas, tillsagd. —

Kan ej utmätning genast företagas, då — —

 utmätning kan ske. —

Samt att 60 § måtte upphävas.

Och anhåller jag att Lag-Utskottet, till hvilket denna motion torde remitteras, måtte göra de förändringar och formuleringar i utsökningslagen, som i följd häraf böra ifrågakomma.

Stockholm den 27 Januari 1881.

J. Jonasson
 från Kronobergs län.

I motionen instämmer

C. J. Bengtsson.